

Og så vil jeg godt føje til, at der selvfølgelig er mange ønsker både hos oppositionen til venstre for regeringen og hos oppositionen til højre for regeringen om at positionere sig med krav om bedre service i den kommunale sektor.

Lad mig derfor erindre om, at formanden for Amtsrådsforeningen, Venstremanden Kresten Philipsen, på den netop afholdte generalforsamling herom sagde, at »selvfølgelig kan 10 års nulvækst fra 1982 til 1992 mærkes«. Det kan man jo kun være helt enig med ham i. Og det er den nulvækst, regeringen har brudt.

Det er vigtigt, at vi i Folketinget vedstår os et ansvar for en forsvarlig og stabil økonomisk udvikling i samfundet som helhed, og at vi samtidig erkender de begrænsninger, det giver for væksten i den kommunale sektor. Vi kan ikke her tillade, at alting bare uden videre løber ud af kontrol.

Vi skal derfor undgå – for igen at bruge Kresten Philipsens ord – at »amterne gøres til syndebuk for partier, der lider af hukommelses-svigt«.

Vi skal vise respekt for og tillid til det kommunale selvstyre. Kun på den måde får vi en harmonisk udvikling af vort samfund og også en udvikling, der er i overensstemmelse med de begrænsninger, som økonomien altid vil sætte for det, vi ønsker, det, vi drømmer om, og de ambitioner, vi kan have om samfundets udvikling.

Jeg skal slutte af med at sige, at fra Socialdemokratiets side kan vi ikke støtte den motiverede dagsorden, som Socialistisk Folkeparti har foreslået. Den er på mange måder ikke acceptabel for os.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg forstod på hr. Klaus Hækkerups afsluttende bemærkninger, at den foreslåede dagsorden på en række punkter ikke var acceptabel for Socialdemokratiet. Derfor var der måske grund til lige at repetere, hvad den egentlig bestod i.

Det ene punkt var at sikre den pladsgaranti, som regeringen lovede, da den tiltrådte. Var det et uacceptabelt løfte, regeringen udstedte på det tidspunkt?

Der var en lang tale fra hr. Klaus Hækkerup, der gik på, at det var fantastisk, så meget godt den her regering havde udrettet. Hvis man diskuterede de centrale målsætninger ved regeringens tiltrædelse, så var det pladsgarantien. Den er ikke opnået. Det er forkert, når hr. Klaus

Hækkerup tegner det billede, at det er et spørgsmål om tålmodighed, og at vi er på rette vej.

Ventelisterne er i øjeblikket voksende, og gives der ikke betydeligt rum i de kommende aftaler, tør jeg godt love, at vi har længere ventelister ved afslutningen af dette år, end vi havde ved indgangen til det.

Vi er fra SF's side enige i, at vi ikke kan tillade u hæmmet vækst. Det er heller ikke det, vi foreslår. Vi foreslår på de tre nævnte områder, at regeringen skal sikre rum.

Det andet område er ældreområdet. Er det også rigtigt forstået, at Socialdemokratiet ikke synes, der er råd til det, man lovede ved tiltrædelsen, nemlig at bygge i omegnen af 5.000 ældreboliger om året? Det er så en opgivelse af den anden centrale målsætning, vi oplever i denne debat.

Er det også rigtigt, at man ikke synes, der er råd til at sikre forbedringer på sygehusområdet? Procenttallene er ikke så interessante. Det interessante på daginstitutionsområdet, på ældreområdet og på sygehusområdet er de folk, der venter, det, at vi har en offentlig sektor karakteriseret af ventelister.

Det er dog fantastisk, hvis man selv i en situation med den nuværende likviditet i primærkommunerne ikke synes, der er råd til det. Jeg vil spørge hr. Klaus Hækkerup, hvornår vi så får en økonomi i dette land, der muliggør et opgør med de ventelister, som trods alt er trælse for folks dagligdag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Når man sidder og hører hr. Klaus Hækkerups indlæg, kan man konstatere, at det er sådan en lang opremsning af nogle ting, og det har hr. Hækkerup vel lov at bruge sin taletid på. Men jeg synes, der manglede utrolig meget af det, jeg kalder konklusioner.

Hr. Hækkerup beskæftigede sig ikke på et eneste tidspunkt med de kommende forhandlinger med amterne og kommunerne, og hvordan Socialdemokratiet ser på, hvad de skal munde ud i. Jeg tænker på noget, der optager den danske befolkning meget, og det er den skattereform, vi fik gennemført af den nuværende regering for en 3-4 år siden.

Den sagde, at de statslige skatter skulle gå stille og roligt ned. Det gør de også, men hvad er der sket? Den samme regering forhandler med kommunerne på et sådant grundlag – jeg ved så